

Sigurnost gospodarstva - temelj nacionalne sigurnosti

Zašto kamikaze nose kacigu

SOCIJALNA I POREZNA POLITIKA

Država mora rasteretiti poduzetnike manjim obaveznim doprinosima na plaće radnika, tako da poslodavac ta sredstva preusmjeri na povećanje plaće radniku koji sam odlučuje gdje će i koliko uplaćivati ili štediti za svoju mirovinu.

Mirovinska izdvajanja koja poslodavac tijekom radnog vijeka uplaćuje za svog radnika su nerazmjerno velika s mirovinom koju će taj djelatnik primati, a sve zbog „hranjenja“ posredničkog činovničkog aparata koji u ime države brine o novcu koji radnik može odmah i direktno od poslodavca naplatiti. Kada bi država smanjila stopu PDV-a na niži nivo od ostalih zemalja u regiji pa i u Europi, ne samo da bi došlo do uzleta domaćeg gospodarstva, nego i do prelijevanja gospodarskih subjekata iz regije i Europe na naše područje zbog povoljnijih uvjeta poslovanja. U takvoj novonastaloj situaciji ne bi bilo toliko manipulacije jer su porezi i davanja toliko povoljni da se nikome ne bi isplatio rizik zakidanja države ili radnika. Došlo bi do poduzetničkog zanosa koji otvara nova radna mjesta i zapošljava ljude koji su postali višak u državnim institucijama zbog smanjenja prihoda i obima posla tijekom novonastale situacije.

Gospodarstvenici moraju imati mogućnost brzog zapošljavanja i brzog otpuštanja radnika koji mora biti spreman razvijati se, prilagođavati potrebama poslodavca i posla te biti svjestan da ne može provesti cijeli radni vijek u nekom poduzeću po principu „bitno je da se radi“ ili „ne možete me toliko malo platiti koliko ja mogu malo raditi!“.

Pesimisti iz oporbe govore da je situacija u državi „crna da crnja ne može biti!“, dok im optimisti na vlasti odgovaraju „A može, može!“ Gospodarstvo u našoj zemlji ima toliko negativan podražaj okoline da one tvrtke koje i dalje funkcioniraju u ovim uvjetima imaju otpornost poput neke „superbakterije“ i njihov je opstanak ravan otkriću života na Marsu. Ali kao što mirno more nikada nije dalo dobrog mornara, tako i iz ove situacije možemo izvući te prekaljene borce i uvažavajući njihova iskustva i potrebe stvoriti korist za cjelokupno društvo.

Nije normalno da radnici koji rade u privatnim firmama i u proizvodnom sektoru državnih poduzeća, primaju u prosjeku dvostruko manje plaće od službenika u državnoj administraciji.

DRŽAVNI PROJEKTI

Država sa svojim znatno smanjenim, ali stručnijim i bržim aparatom, mora osmišljavati i pokretati velike projekte u obliku javnih radova koji će kapilarno zapošljavati

General Security
IS WHAT WE DO

www.generalsecurity.hr tel: (+385)1 6198 495 fax: (+385)1 6198 709 e-mail: info@generalsecurity.hr

S ASPEKTA SIGURNOSTI I UNAPRJEĐENJA POSLOVANJA

i osigurati prihode našim tvrtkama i cijelom stanovništvu. Zaduživanje u tu svrhu bi bilo itekako opravdano s obzirom da su po završetku takvih projekata prihodi ostvareni njihovim puštanjem u pogon više nego dovoljni za otplatu kredita, a ljudi rade. Takvi veliki javni radovi podrazumijevaju izgradnju tridesetak pontonskih aerodroma duž naše obale za pristanak i uzlijetanje hidroaviona. Na taj način se brzo i efikasno prometno umrežavaju i oživljavaju svi naši otoci i obala uz pomoć malih i jeftinih aviona koji poput taxija prevoze 5 do 10 putnika.

Glavni obalni aerodromi Dubrovnik, Split, Zadar, Rijeka i Pula moraju jačati regionalne i šire zračne veze da bi turistima omogućili brz i jeftin avio prijevoz tipa Ryanair. Prijevoz ne smije biti stavka koja odvrća posjetitelje, dok ono što ih ovdje čeka mora biti luksuzno i kvalitetno te stilom podsjećati na Brijune, a ne na kičaste turističke destinacije. Gospodarska sigurnost naše države ovisi o njenom odnosu spram investitora i ona ne smije dopuštati da se olako i bez odgovornosti od strane raznih udruga zaustavljaju projekti! Poduzetnik mora biti maksimalno zaštićen, ali i odgovoran prema društvu koje se suočava sa činjenicom da nismo svi jednaki. U velike javne radove svakako treba uvrstiti izgradnju raznih produktovoda kroz našu zemlju, što bi ukinulo potrebu za ulaskom tankera u Jadransko more i cestovnim prijevozom goriva uz pomoć cisterni. Ekološki sigurnosni aspekt u ovom slučaju je neizmjeran s obzirom na naše turističke i poljoprivredne potencijale. Obnoviti i ubrzati željezničke pravce, urediti rijeku Savu kao plovni put od Zagreba do Siska, koja je u ostalom dijelu već potpuno plovna do Dunava kod Beograda. Izgraditi kanal Dunav – Sava u ukupnoj dužini od 60km, širok 40m, tako da se iskoriste riječna korita rijeke Bosut, Evenica i Vuka.

Na ovaj način bi skratili plovni put do Europskih zemalja za 400km, napravili korist za poljoprivredu u smislu navodnjavanja, sprječavali poplave i posebno razvili najjeftiniji prijevoz robe vodenim putem. Troškovi prijevoza robe riječnim putem su šest puta jeftiniji od cestovnog i tri do četiri puta jeftiniji od željezničkog. Cijena ovog projekta je oko 600 milijuna eura i sve radove u potpunosti mogu izvesti hrvatske građevinske tvrtke, dakle novac bi ostao unutar sustava. Brodogradilišta i željezare se uključuju u izradu riječnih teglenica, brodova, kontejnera, luka za pretovar roba, pruga i cjevovoda.

Znamo da Amerikanci imaju silicijsku dolinu, space shuttle i podmornice, Rusi imaju satelite i svemirske rakete, a mi imamo jednog čovjeka u Sinju, koji ima brkove duže od pola metra?!?

POLJOPRIVREDA

Sigurnost gospodarstva u poljoprivredi nam nalaže da zaboravimo na poticaje po hektaru i počnemo ih davati po proizvedenoj toni nekog proizvoda. Proizvođače treba zaštititi od velikih trgovaca i međunarodnih spekulanata jeftinom i nekvalitetnom hranom, koji u isto vrijeme drže u zakupu ogromne poljoprivredne površine koje ne obrađuju, a još primaju i poticaje na njih. Trgovačke tvrtke ucjenjuju vladu otpuštanjem svojih djelatnika te se vrte u začaranom krugu uzajamne ovisnosti, što potpuno uništava domaću poljoprivrednu proizvodnju i predstavlja možda i najveću opasnost za sigurnost ukupnog gospodarstva. Stočni fond je potpuno uništen i strateški gledano ne raspoložemo nikakvim rezervama i gotovo potpuno zavisimo o prehrani iz trgovačkih lanaca koji prepakiravaju nečije stare rezerve. Sve ovo nije moguće bez njihove vrlo bliske sprege s ljudima na vlasti koji im to omogućavaju u zamjenu za financijsku potporu stranaka.

ZNANOST I TEHNOLOGIJA

Dugoročnu gospodarsku sigurnost moramo tražiti u energetici i posebno u istraživanju i razvoju nanotehnologije koja će obilježiti jedno potpuno novo doba. Država mora okupiti fizičare, biologe, kemičare i ostale prirodoslovne i tehničke znanstvenike oko istraživanja ove vještine pravljenja i rada sa stvarima tako malim da ih je moguće gledati samo pomoću najjačih mikroskopa. Na-

notehnologija je i sposobnost izrade vrlo malih aparata uz pomoć računala, atom po atom. Često se naziva i molekularna nanotehnologija. Institut Ruđer Bošković i Prirodoslovno matematički fakultet moraju postati državni inkubatori za mlade znanstvenike koji trebaju uz znatnu financijsku potporu stvoriti početne uvjete rada na ovim istraživanjima. U procesu od oko 20-30 godina možemo očekivati revolucionarne rezultate, koji će nas dugoročno svrstati među tehnološki najnaprednije zemlje te osigurati egzistenciju i suverenitet, uz odmak od teške industrije. Moramo znati da naše mlade znanstvenike u ovom trenutku prate i sponzoriraju velike kompanije poput IBM-a i potiču ih da rade upravo na razvoju nanotehnologije. Jer učeni je čovjek u cijelom svijetu učen, a kralj je samo u svom kraljevstvu kralj!

KAMIKAZE

Dakle, početak bilo kojeg od ovih procesa mora biti utemeljen na moralu i oslobođen utjecaja korumpiranih političara. Svakodnevno putem medija, gospodarstvenici dobivaju „jasne“ poruke da su se političari poput kamikaza odlučili obračunati ili barem ušutkati one koji su ih jadne, protiv njihove volje korumpirali. Građani moraju prepoznati one političke opcije, koje u svojim redovima imaju stručne i poštene ljude, a ne one koje poput mornarice primaju što više neplivača, da bi duže branili brod!

PS

Gospodarstvenici moraju imati mogućnost brzog zapošljavanja i brzog otpuštanja radnika koji mora biti spreman razvijati se, prilagođavati potrebama poslodavca i posla te biti svjestan da ne može provesti cijeli radni vijek u nekom poduzeću po principu „bitno je da se radi“ ili „ne možete me toliko malo platiti koliko ja mogu malo raditi!“